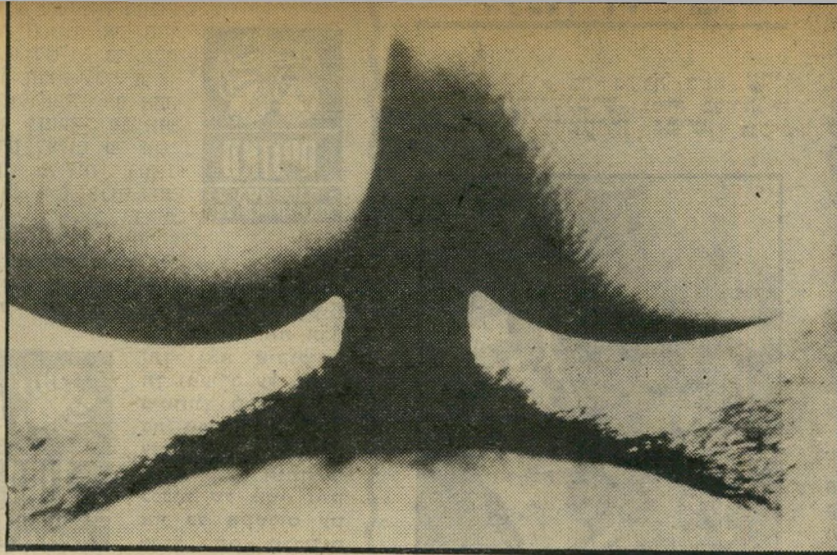

עליסה בארן הפלאווי

ע"פ סיפורי לואיס קארול
תרגום: טובה רוגל
עבודה קולית: שמואל בילו
עיצוב ובימוי: שמחה ספקטור
השתתפו:
שמואל בילו
בת ברק
עמי ויינברג
יואל ליבה
דוד מנחם

פלאקטיהמריבה שי, "עליסה בארן הפלאווי" פירוטמת זולה? פורנוגרפיה? מין אטומי?

(המחזן מעמוד 24)
רות הקודמות שנערכו בגד בורקה, נשאלו עלומים. אבל בורקה שוחרר או משירותו הצבאי בצה"ל, ויכול היה או לפתוח קאריירה של אישי-עסקים עשיר מאוד ור מצליח. בכספי הירושה של הדודה מדרוס-אמריקה, ככל הנראה.
אייאפשר שלא להעריך מסירות מעין זו שמגלה אידי אמין כלפי בורקה, כשגם כיום, כטי שמדווחים עתוני ישראל, הוא משתחרר מכל ענייני הממלכה שלו כדי להרים את האפרכסת ולשוחח שיחתרעים כנה עם ידידו הישראלי.
רק בשבוע שעבר הופיעו בעתוני ישראל תיאורים מפורטים ומלבבים על ציל-צוליהטלפון הבלתי-פוסקים, שבהם מטריד אידי את בורקה.
האמת, כמו תמיד, היתה שונה במיקצת. לא היה זה אידי שצילצל אל בורקה. השיחה הטלפונית האחרונה, עליה דווח בהרחבה, אירעה כך: צוות-טלוויזיה זר בא לראיין את בורקה. אלא שבינתים קיבל בורקה הוראה מפורשת משרי-הביטחון שלא להעניק עוד ראיונות תמורת-תשלום לטלוויזיה.

בורקה אומנם אינו אישי-צבא, אבל הוא מכבד את בקשות שרי-הביטחון. לפיכך, במקום ראיון-תמורת-תשלום הוא העניק לצוות הטלוויזיה הזר ראיון-תמורת-כרטיסי-סיסה, דבר שאיש לא אסר עליו. במהלך הראיון הטילו אנשי-הטלוויזיה ספק אם השיחות בינו לבין אמין היו אומנם אותנטיות. בו במקום, כדי לא להשאיר מקום לספקנות מכוערת, התקשר בורקה עם אמין ושוחח עמו ממושכות. לעיני המצלמה וזמל המיקרופון הפתוח של מכשיר-ההקלטה, מבלי שידע על כך, חמי שיך אידי אמין לתרום לשיפור מצבו הי כלכלי של ידידו בנפש מישראל.
אבל רק אנשים קטנים עוסקים בקטנות מעין אלה. עבור ההיסטוריה ישאר אלוף-מישנה (מיל.) ברוך ("בורקה") ברילב אחד הישראלים האמיצים העשויים ללא-חת, שהעניקו את השראתם הברוכה ל-מיבצע החילוץ המופלא של אנטבה.

סיכסוך בין קבוצת אלטרנטיבה, המעלה את ההצגה, המועצה-לתרבות-ואמנות, שהי קבוצה כה זקוקה לתמיכתה - ובין משרתתפי ההצגה, המבוססת על סיפוריו של לואיס קרול לבין מועדון צוותא, שהוא אחד המקומות היחידים בארץ שבהם ניתן להעלות הצגה מסוג זה, ללא תיאורה וללא הוצאות רבות הנדרשות בתיאטר-אות מיסחריים או, להבדיל, ממוסדים. האלטרנטיבה שנוחרה לקבוצת אלטרנטיבה, היא, לחזור לרעיון המקורי של שימחה ספקטור: להעלות את השקופית הי פורנוגרפית-אמנותית כרקע לבמה. "בזמנו, הרעיון ירד בגלל הסיבוך הטכני," סיפר בילו. "עכשיו, אולי, כדי לשמור על הרעיון המקורי, נחזור לכך."

פחות חריף, אבל אני מקווה שאנשים באים להצגות לא רק בגלל כרוזה מושכת-עין. גם מנהל מועדון צוותא, ציון ניסים, נכר נע כנראה ללחצים שהופעלו עליו מצד הגורמים הדתיים בעיריית תל-אביב והמורעצה-לתרבות-ולאמנות. הוא סירב לאשר תליית הכרוזה בחלון-הראווה של מועדון צוותא, הפונה לרחוב. למטה, במיסדרון-הכניסה לאולם, נראת המנהל לבקשת הי שחקנים והסכים לחלוח כרונות אחדות. אבל הן נתלשות בלא-הכין. טען שחקן. "עליסה לא תתפשט". אולי תתפשט? טי? מטריד עמי וינברג את עליסה, היא בתיה ברק. היא מביטה בו בבוז, וכלל לא משיבה. הכרוזה, שבה הופשטו שניים, כמעט שגרמה לקרע בעיריית תל-אביב ולי-

רדי-החינוך-והתרבות. נותנת ידה, לתועי-בה שכזאת.
בסוק הפעיל לחצו על עיריית תל-אביב ועל המועצה-לתרבות-ולאמנות. לאה פורת פנתה אל שימחה ספקטור, ואיימה שלא תעביר לקרן ההצגה את סך תישעת אלפי הלירות שהובטחו לה. ספקטור ושאר משרתתפי ההצגה נכנעו. "הכרוזה תוחלף," הרי דיע שימחה בקול מאוכזב לחבריו המשי-תתפים בהצגה. "נראה שעוד לא הגיע הזמן לעשות דברים כאלה."
בימים אלה יוצאת ההצגה לחופשה בת חודש, לאחר עשר הצגות-הרצה. כבר הכנו כרוזה חדשה. תהיה בה התמונה של הפיטרייה כפי שאנחנו עושים אותה בהצגה. סיפר שמואל בילו. "זה אומנם

לא רק לחלום..

אנחנו, כצעירים, שואפים לשיפור בכל תחומי החיים. אנחנו נאבקים, מתריעים ומשפיעים. אנחנו מעורבים בתהליכי קבלת החלטות. קולנו נשמע והשפעתנו מורגשת. אתנו ניתן לבצע את הדברים, עליהם אחרים - יכולים רק לחלום. אנחנו עושים זאת מבפנים. עכשיו מתקיים המפקד ואנו נערכים לקראת הבחירות הפנימיות במפלגת העבודה ובמשמרת הצעירה. עכשיו אפשר לעשות - לא רק לחלום!

הקול שיקבע את הכל
החשמרת הצעירה
מפלגת העבודה